Nr. 18. Mielec, dnia 15 grudnia 1929 r. Rok IX.

Orędownik

Starostwa i Wydziału Rady powiatowej w Mielcu.

Wychodzi 1 i 15 każdego miesiąca.
Prenumerata roczna urzędowa 6 Zł.
„ „ prywatna 7 Zł.

Do wszystkich Zwierzchności gminnych w powiecie

L: Pr. 171 Mielec, dnia 5|XII. 1929 r.

Ponieważ ludność tut. powiatu nie jest obznajomiona z treścią ustawy o gołębiach pocztowych, przeto podaję poniżej w streszczeniu przedruk ustawy o gołębiach pocztowych i rozp. wykonawczego do tej ustawy i polecam Zwierzchnościom gminnym zaznajomić ludność z treścią tej ustawy.

Ustawa z dnia 2 kwietnia 1925 o gołębiach pocztowych Dz. U. R P. Nr. 45 poz 311.

Art. 1. Utrzymywać i hodować gołębie pocztowe może tylko obywatel Państwa Polskiego, który otrzymał na to zezwolenie właściwej władzy administracyjnej.

Przepis powyższy nie dotyczy władz i instytucji wojskowych.

Art. 2. Zezwolenie na utrzymywanie i hodowanie gołębi pocztowych udziela po porozumieniu się z władzą wojskową władza administracyjna pierwszej instancji. w której okręgu mają one być utrzymywane i hodowane,

Władza ta może udzielić zezwolenia tylko wtedy, gdy tak osoby ubiegającego się o zezwolenie, jak i warunki zamierzonej hodowli i utrzymywania gołębi pocztowych przedstawią dostateczną rękojmię pod względem bezpieczeństwa państwowego.

Władze administracyjne nie są obowiązane podawać stronom motywów odmownej decyzji.

Art. 3, Władze, uprawnione do udzielania zezwoleń (art. 2). mogą zastrzegać w nich warunki i wymagania, podyktowane względami bezpieczeństwa państw.

Zezwolenie może być cofnięte przez władzę, która je wydała.

Art. 4. Każdy, kto uzyskał pozwolenie na utrzymywanie i hodowanie gołębi pocztowych, obowiązany jest w przeciągu dni 30. przystąpić jako członek do jednego z legalnie istniejących krajowych towarzystw hodowców gołębi pocztowych.

Atr 6. Każdy gołąb pocztowy musi być zaopatrzony w znaki, które ustalone zostaną rozporządzeniem Ministra Spraw Wojskowych

Art. 7. Władze administracyjne pierwszej instancji prowadzą w swoim okręgu rejestry osób, uprawnionych do utrzymywania i hodowania gołębi pocztowych, tydzież rejestry gołębi pocztowych, a to te ostatni na podstawie zgłoszeń osób, uprawnionych do utrzymywania i hodowania gołębi pocztowych. O uzyskan.ch na tej drodze danych zawiadamiają władze administracyjne właściwą władzę wojskową.

Bliższe postanowienia co do tych zgłoszeń wydane będą drogą rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Spraw Wojskowych, ogłoszonego w Dzienniku Ustaw Rzeczypospol. Polskiej,

Art. 8 Towarzystwa hodowców gołębi pocztowych obowiązane są do natychmiastowego donoszenia właściwej władzy administracyjnej pierwszej instancji o każdym wypadku przystąpienia do towarzystwa nowego członka, jak również o wystąpieniu członka z towarzystwa.

Wystąpienie z towarzystwa bez równoczesnego przystąpienia do innego towarzystwa hodowców gołębi pocztowych, tudzież nieprzystąpienie do takiegoż towarzystwa w terminie zakreślonym w art. 4. powoduje cofnięcie zezwolenia na utrzymywanie i hodowanie gołębi pocztowych.

Art 9. Obrót gołębiami pocztowemi jest dozwolony wyłącznie pomiędzy osobami, uprawnionemi do utrzymywania i hodowania gołębi pocztowych.

Zmiany, zaszłe w stanie posiadania gołębi pocztowych, winny być niezwłocznie zgłaszane tak przez zbywającego, jak i przez nabywcę, do odnośnych władz administracyjnych pierwszej instancji, z podaniem imienia, nazwiska i dokładnego adresu obydwu stron.

Art. 10 Przyłapane lub przybłąkane gołębie pocztowe mają być niezwłocznie oddane najbliższej władzy bezpieczeństma, bez względu na to, czy ten kto znalazł się w posiadaniu takiego gołębia, ma, czy też nie ma zezwolenia na utrzymywanie i hodowanie gołębi pocztowych.

Ten sam obowiązek ciąży na tym, kto, nie mając zezwolenia na utrzymywanie i hodowanie gołębi pocztowych, w jaki inny sposób przyjdzie do posiadania gołębia pocztowego.

Art. 11. Strzelanie do cudzych gołębi pocztowych lub tępienie ich w jaki inny sposób, oraz działanie na szkodę h dowli i tresury gołębi pocztowych jest zakazane.

Art. 12. Wywóz wszelkiego gatunku gołębi zagranicę, z wyjątkiem t zw rysi polskich, garłaczy i pawiaków, jako też przywóz tychże z zagranicy może nastąpić tylko po uzyskania na to specjalnego zezwolenia władzy administracyjnej, wydanego w porozumieniu z władzą wojskową.

W czasie wojny Minister Spraw Wojskowych może zabronić zupełnie zarówno przywozu gołębi z zagranicy, jak i wywozu zagranicę.

Art. 13, Każdy, kto otrzymał zezwolenie na utrzymywanie i hodowanie gołębi pocztowych, obowiązany jest pod rygorem cofnięcia zezwolenia tresować je stosownie do instrukcji Ministra Spraw Wojskowych, ogłoszonej w Dzienniku Ustaw Rzeczyp Polskiej.

Art. 15. Władze admin. są uprawnione do kontroli gołębników i wszelkiego rodzaju ubikacji, w których mogą się znajdować gołębie.

Art. 16. Władze admin. są uprawnione do sprawdzania, czy osoba przewożąca lub przenosząca gołębie pocztowe z jednego miejsca na drugie, ma zezwolenie na utrzymywanie i hodowanie gołębi pocztow

Osoby, które nie mogą wylegitymować się odpowiedniem zezwoleniem, mogą być zatrzymane i pociągnięte do odpowiedzialności.

Art. 17. W wypadku mobilizacji właściciele gołębi pocztowych obowiązani są odstąpić je na rzecz Państwa za wynagrodzeniem, przyczem mają odpowiednie zastosowanie przepisy ustawy z dnia 21 lutego 1922 r. o obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych i wozów na rzecz Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 21. poz. 266).

Art. 18. W razie cofnięcia zezwolenia na utrzymywanie i hodowanie gołębi pocztowych (art. 3 ust. 2. i art. 13), jako też w wypadku, przewidzianym w art. 8. ust. 2, posiadacz gołębi pocztowych musi je sprzedać lub pozbyć się w inny sposób (art. 9) najdalej w ciągu 14 dni, licząc od dnia doręczenia mu odnośnej decyzji, względnie od dnia wystąpienia z towarzystwa hodowców gołębi pocztowych. Po bezskutecznym upływie tego terminu następuje wywłaszczenie gołębi pocztowych na rzecz władz wojskowych, za wynagrodzeniem.

Również wywłaszczeniu za wynagrodzeniem na rzecz władz wojskowych ulegają gołębie pocztowe, jeżeli uprawniony do ich utrzymywania i hodowania umrze. a jego sukcesor nie uzyska w ciągu dni 90 zezwolenie na ich utrzymywanie i hodowanie.

Decyzje o wywłaszczeniu wydaje władza adm. pierwszej instancji.

Art. 19. Odwołanie przeciwko decyzjom władzy administracyjnej pierwszej instancji, wydanym na podstawie niniejszej ustawy, nie ma skutku wstrzymującego.

Art. 20. Kto naruszy przepisy niniejszej ustawy lub wydanych na jej podstawie rozporządzeń, karany będzie aresztem do sześciu miesięcy (w dzielnicy pruskiej—aresztem do 6 tygodni lub więzieniem do 6 miesięcy), albo grzywną do wysokości 2.000 zł. o ile odnośny czyn nie stanowi przestępstwa, karanego surowiej w myśl obwiązujących ustaw. Kara więzienia, względnie aresztu, i grzywna mogą też być wyznaczone łącznie. Nadto sąd może w tych wypadkach orzec także konfiskatę gołębi pocztowych.

Sprawy te należą do właściwości sądów powiatowych.

Art. 21. Osoby, które w chwili wejścia w życie niniejszej ustawy, posiadając gołębi pocztowe, nie uzyskają zgodnie z postanowieniami niniejszej ustawy w ciągu dni 90, licząc od dnia wejścia jej w życie, zezwolenie na ich utrzymywanie i hodowanie, muszą je sprzedać, względnie pozbyć się ich w inny sposób (art. 9) najdalej w ciągu dalszych dni 14. Po bezskutecznym upływie tego terminu nastąpi wywłaszczenie tych gołębi na rzecz władz wojskowych według postanowień, zawartych w art. 18.

2) Rozporządzenie Ministrów: Spraw wojskowych, Spraw Wewn. i Sprawiedliwości z dnia 17 listopada 1927 Dz. U. R. P. Nr. 103 poz 899

Do art. 1. § 1. Za gołębia pocztowego uważa się gołębia. który odpowiada opisowi i wzorowi podanemu w załaczniku 1 i do niniejszego rozporządzenia.

Do art 4. § 5 Osoba interesowaoa najpóźniej w ciągu 10 dni po upływie trzydziestodniowego terminu, oznaczonego w art. 4 ustawy o gołęb ach pocztowych, zawiadomi właściwą władzę admin. o przystąpieniu do towarzystwa hodowców gołębi pocztowych Jeżeli obowiązku tego nie dopełni z własnej winy, władza admin. cofnie zezwolenie.

Do art. 6. § 6 Każdego połębia pocztowego należy zaopatrzyć w:

1) obrączkę rodową, 2) odbicie pieczęci ze znakiem ochronnym, pod nym w załączniku Nr. 3 do niniejszego rozporządzenia.

Obrączkę rodową zakłada się na lewą nóżkę gołębia najpóźniej 6-go dnia po wylęgnięciu.

Na obrączce należy uwydatnić: a) liczbę, wskazującą do jakiego tow. hodowców gołębi pocztowych należy hodowca, b) liczbę rzymską, wskazującą numer dowództwa okręgu korpusu, na którego terenie towarzystwo się znajduje, c) numer gołębia, d) rok lęgu, e) znak ochronny.

Pieczęć ze znakiem ochronnym należy odcisnąć na skrzydłach gołębia w ten sposób, by mogła być łatwo dostrzegalna. Pieczęci tych dostarczy zarządom poszczególnych towarzystw hodowców gołębi pocztowych Min. Spraw Wojskowych. Pieczęcie są własnością Minist. Spraw Woj. i w razie likwidacji jakiegokolwiek towarzystwa hodowców, pieczęć należy zwrócić Min. Spraw Wojskowych.

Do art 7. § 7 Powiatowe władze admin. ogólnej prowadzić będą dla swych okręgów rejestry gołębi pocztowych oraz osób, uprawnionych do ich utrzymywania i hodowania, Wzór rejestru zawiera załącznik Nr. 2 do niniejszego rozporządzenia.

§ 9 Osoby, które otrzymały zezwolenie na utrzymywanie i hodowanie gołębi pocztowych, powinny zgłosić powiat władzy admin ogólnej ilość posiadanych gołębi w ciągu 14 dni po otrzymaniu zezwolenia.

Do art 8. § 10, Każde tow hodowców gołębi pocztowych winno zgłaszać w ciągu dni 14 powiat. władzy admin. ogólnej każde przystąpienie lub wystąpienie z towarzystwa członka uprawnionego do utrzymywania i hodowania gołębi pocztowych. Na podstawie tych zgłoszeń władza admin. prowadzi rejestry wymienione w § 7.

§ 11. Towarzystwa hodowców gołębi pocztowych obowiązane są prowadzić dokładny wykaz swych członków oraz posiadanych przez nich gołębi.

Warunki przystąpienia lub wystąpienia członka normuje statut danego towarzystwa, zatwierdzony przez właściwą władzę.

§ 12. Powiatowa władza admin. ogólnej, która wydała zezwolenie na utrzymywanie i hodowanie gołębi pocztowyph, cofnie to zezwolenie o ile osoba.

która otrzymała zezwolenie, nie została z własnej winy przyjęta w ciągu dni 30-tu do jednego z krajowych towarzystw hodowców gołębi pocztowych. Na wypadek, gdyby osoba uprawniona wystąpiła, lub też w inny sposób przestała być członkiem takiego towarzystwa, zezwolenie cofnięte zostanie, o ile osoba ta do dni 30-tu od daty opuszczczenia towarzystwa nie przedłoży z włanej winy dowodu przyjęcia na członka innego krajowego towarzystwa.

Orzeczenie o cofnięciu zozwolenia wydaje władza admin., która udzieliła zezwolenia.

Do art 9. § 13. O ogólnych zmianach w stanie posiadania gołębi pocztowych powinien hodowca w ciągu trzech dni zawiadomić zarząd swego towarzystwa. Na podstawie tych zawiadomień zarządy towarzystw zawiadamiają 1 lutego i 1 września każdego roku powiatową władzę admin ogólnej o ogólnych zmianach, zaszłych w stanie posiadania gołębi pocztowych u ich członków.

Ponadto nabywcy i zbywcy gołębi pocztowych winni niezwłocznie zgłosić odnośnej powiatowej władzy administacji ogólnej o zmianach w stanie posiadania, wynikłych z obrotu gołębiami pocztowemi, podając przytem swe imiona, nazwiska i adresy, numery gołębi, stowarzyszenia, do których należą, oraz numery swych zezwoleń.

Do art. 10. § 14. Każda osoba, która przyłapała gołębia pocztowego winna bezzwłocznie oddać go do najbliższego posterunku policji państw., lub najbliższego urzędu gminnego, celem przekazania go posterunkowi.

Posterunek policji państw., któremu oddano gołębie pocztowe, przyłapane lub przybłąkane, zwraca je bezpośrednio właścicielowi, o ile jest on wiadomy, posiada zezwolenie i mieszka w tej samej miejscowości lub w najbliższej okolicy. W innych wypadkach posterunek policji państw. prześle oddane gołębie zarządowi najbliższego towarzystwa hodowców.

Jeżeli gołąb pochodzi z wojskowej stacji gołębi pocztowych, należy oddać go do najbliższego gołębnika wojskowego za zwrotem kosztów utrzymania i przesyłki.

Jeżeli przy zabłąkanem lub przyłapanem gołębiu pocztowym zostanie znaleziona depesza względnie z innych oznak poznać można, że przynosi on wiadomość (stampila na piórach i tp.), posterunek policji państw. powinien przesłać gołębia niezwłocznie wraz z depeszą właściwej powiatowej władzy adm. ogólnej.

Władza administracyjna po zdjęciu depeszy, przesyła gołębia albo wprost do właściciela, o ile jest on z depeszy wiadomy i posiada zezwolenie na hodowlę i utrzymywanie gołębi pocztowych, albo do zarządu towarzystwa hodowców gołębi pocztowych.

Do art. 11. § 15. Zakaz tępienia gołębi pocztowych obejmuje także zakaz urządzania na gołębie wszelkich pułapek lub sideł niebezpiecznych dla ruchu i lotu gołębi pocztowych, oraz zakaz utrzymywania ruchomych klatek na gołębnikach.

Do art. 15 i 16. § 19. Każdy właściciel i posiadacz gołębi pocztowych obowiązany jest na żądanie organów bezpieczeństwa przedstawić zezwolenie na utrzymywanie i hodowanie gołębi pocztowych.

Opis gołębia pocztowego.

Wzrost średni, muskularna budowa ciała. Postawa śmiała, dumna, upierzenie pełne, dobrze przylegające do ciała. Barwa upierzenia—rozmaita. Przy upierzeniu ciemnem, upierzenie szyi lśniące.

Głowa kształtna i proporcjonalna, czoło nieco wysunięte. Oczy otacza mięsisty pierścień ochronny o tle szarem lub różowem z jasnem lub białym odcieniem.

Wyraz oczu żywy i energiczny, łagodniejszy zaś nieco u samicy.

Barwa oczu różnorodna. Dziób proporcjonalny, lekko zagięty, twardy i gładki. Około 3/4 dzióba pokryte jest naroślą o zabarwieniui odcieniu oczu. Narość ma być gładka i bez zmarszczek.

Szyja proporcjonalna, silniejsza u samca, delikatniejsza u samicy.

Pierś szeroka i dobrze rozwinięta. Skrzydła złożone przylegają dobrze do korpusu, a końce skrzydeł krzyżują się nad ogonem.

Duże pióra skrzydeł t. zw. lotki zachodzą jedne na drugie przy skrzydle normalnie złożonem.

Duże pióra ogona zwane sterówkami posiadają szerokie chorągiewki po obu stronach stosiny. Ogon złożony powinien być wąski, a rozłożony przyjmuje formę wachlarza, przyczem sterówki od środkowej strony zachodzą jedna na drugą.

Starosta powiatowy: Balicki.

L: 751-Woj. Mielec, dnia 7/XII 1929.

Ze względu na mylną interwencję przez poszczególne Urzędy gminne przepisów ustawy z dnia 15/7 1925 o zakwaterowaniu wojska w czasie pokoju (Dz, U R. P. Nr. 97 poz. 681. wskutek czego niektóre Władzy gminne nie uwzględniają kwater dla osób wojskowych delegowanych służbowo na dany obszar, a w szczególności dla rejonowych inspektorów koni, żądając od nich jak również i od przydzielonych szeregowych pełnej obowiązującej dla wszystkich taksy za mieszkania, wyjaśniło Min. Spraw Wewn. co następuje:

Zgodnie z art. 2. p. b. przytoczonej wyżej ust. przejściowe zakwaterowanie ma miejsce między innemi w wypadku odkomenderowań podróży służbowych i tp.

W myśl powyższego, oraz w myśl rozp. Min. Spraw Wojsk. z dnia 24 marca 1927 D. U. R. P. Nr. 27 poz. 333, rejonowi inspektorzy koni delegowani przez Dowódców Okr. Korpuśnych do wizytacji podległych sobie terenów i kontroli gminnych ksiąg ewidencji koni są uprawnieni do otrzymania przez Urząd gminny kwatery dla siebie i swego personelu na zasadach wyszczególnionych w rozp. Rady z dnia 18/XI 1927 Dz. U. R. P. Nr. 113, poz. 957 i piśmie ogólnem Min. Spraw Wewn. z dnia 22/8 1928, Nr. Woj. 764/2 podanem do wiadomości Zwierzchnościom gminnym okólnikiem Starostwa z dnia 22/XI 1928, L: 13190/28 (Orędownik Starostwa Nr. 17 z dnia 1 grudnia 1928)

Interpretacja zatem powyższej ustawy, polegająca na ograniczeniu pojęcia obowiązku gmin dostarczenia omawianych kwater dla wojska jedynie w przemarszu lub w czasie ćwiczeń jest niesłuszna.

Podając powyższe do wiadomości polecam Zwierzchnościom gminnym stosować się ściśle do niniejszego wyjaśnienia.

L: V-65/Koń. Mielec, dnia 6/XII 1929.

Przypominam postanowienia § 30 instrukcji dla Urzędów gminnych o prowadzeniu ewidencji koni wedle których Urzędy gminne obowiązane są raz do roku sporządzić wykaz statystyczny koni zapisanych do ksiąg ewidencyjnych według stanu z dnia 1 stycznia.

Wykaz ten należy sporządzić według wzoru 4 powołanej wyżej instrukcji i przedłożyć Starostwu bezwarunkowo do dnia 5 stycznia 1930 r.

Wykaz ma zawierać liczbowy stan koni z dnia 1 stycznia 1930 r.

ODPIS.

Ministerstwo Spraw Wewn. zawiadamia, iż z dniem 10 stycznia 1930 r rozpocznie się w Państw. Szkole Higjeny w Warszawie III kurs dla kontrolerów sanitarnych.

Zadaniem kursu będzie nauczanie słuchaczy dokonywania inspekcji sanitarnej otoczenia (t. zn. ustępów, studzien, domów, mieszkań i tp.), wykonywania dozoru sanitarnego nad artykułami żywności, nad miejscami ich wyrobu i sprzedaży, pobieranie prób do badania tych artykułów i t. p. dokonywania dezynfekcji, desynsekcji i tp.

Czas trwania kursu 5 miesięcy.

Kurs ma mieć harakter wybitnie praktyczny, większa część czasu będzie użyta na zajęcie praktyczne, ćwiczenia na terenie, dokonywanie inspekcji, zwiedzanie instytucji i urzędów sanitarnych i tp.

Program kursu składa się z 4 działów:

I-ogólno przygotowawczy: niezbędne wiadomości z fizyki i chemji, kreślenia i zdjęcia z natury, wiadomości z prawa sanitarnego, biurowość urzędowa higjena ogólna i osobista, pierwsza pomoc.

II-dział higjeny publicznej: statystyka, choroby zakaźne, choroby zawodowe, higjena społeczna, dezynfekcja, dezynsekcja i deratyzacja.

III-dział techniki sanitarnej: badania wody i urządzeń wodnych, zaopatrywanie ludności w wodę, oczyszczanie wody, urządzenia wodociągowe i kanalizacyjne, usuwanie i oczyszczanie ścieków, śmiecie, wiadomości z budownictwa, higjena mieszkań i zakładów użyteczności publicznej, inspekcja mieszkaniowa, ogrzewanie i wentylacja, kąpieliska, badania sanitarne na terenie, sporządzanie sprawozdań.

IV-Dział higjeny artykułów żywności:

a) wiadomości co do składu, własności, prawidłowości poszczególnych artykułów żywności i przedmiotów użytku, b) kwalifikowanie i sposób pobierania prób do badania, c) wstępne badania niektórych artykułów, d) przesyłanie prób do zakładów badawczych, e) kontrola sanitarna wytwórni i miejsc sprzedaży, f) obowiązujące ustawodawstwo.

Kandydaci na kurs winni posiadać świadectwo z ukończenia najmniej 4 klas gimnazjalnych, lub 7. oddziałów szkoły powszechnej, Pierwszeństwo będą miały osoby, już pracujące w urzędach sanitarnych rządowych lub samorządowych, na stanowiskach dozorców lub kontrolerów sanitarnych dezynfektorów lub kontrolerów targowych.

Władze adm. ogólnej, samorządy terytorjalne oraz instytucje sanitarne, zainteresowane w odpowiedniem wyszkoleniu kontrolerów sanitarnych, mogą delegować na kurs swych funkcjonarjuszy w drodze udzielenia im płatnego urlopu lub przez udzielenie stypendjum dla kandydatów na te stanowiska.

Opłata za cały kurs wynosi 50 zł. płatnych przy wpisie w dniu rozpoczęcia kursu.

Słuchacze w czasie pobytu na kursie w Warszawie mogą korzystać z bursy Państwowej Szkoły Higjeny za opłatą kosztów utrzymania (pełne utrzymanie i pomieszczenie wynosi 6 zł. dziennie).

Zgłoszenia na kurs z załączeniem własnoręcznie napisanego życiorysu odpisów świadectw szkolnych, względnie z poprzedniej pracy, świadectwa zdrowia oraz fotografji, należy nadsyłać do Sekretarjatu Państw. Szkoły Higjeny (Warszawa Chocimska 24) do dnia 15 grudnia 1929 r.

Za Dyrektora Depart. Służby Zdrowia.
ADAMSKI.

L: 438 Mielec, dnia 5/XII 1929 r.

Zwierzchnościom gminnym (wszystkim.)

Do wiadomości i ogłoszenia.

L: V.-64. Mielec, dnia 6/XII 1929.

W sprawie wydawania duplikatów dowodów tożsamości koni wyjaśnił o Min. Spraw Wewn. co następuje: W wypadku zagubienia lub kradzieży „dowodu tożsamości konia“ gdy nie jest ustalony od kogo koń był nabyty, z jakiej gminy pochodzi jak równie ż nie jest znany Nr dowodu i serja, sprawa winna być przez właściciela kierowana do właściwego Starostwa celem przeprowadzenia szczegółowego dochodzenia.

Jeżeli przeprowadzone dochodzenie nie ustali gminy w której koń jest prowadzony w ewidencji, Rej. Inspektor wystawi nowy dowód.

W wypadku natomiast ustalenia drogą dochodzenia admin. względnie sądowego gminy poprzedniego zaewidencjonowania konia oraz odnośnej rubryki w księdze ewidync, gminy nowo wystawiony dowód, zostaje przez rejonowego Inspektora koni unieważniony, a w zamian wystawiony duplikat pierwotnego dowodu tożsamości o czem gmina winna zawiadomić w trybie normalnym (kartką k resp.) gminę wew dencji której koń poprzednio figurował.

W wypadku zgłoszenia do Urzędu gminnego dowodu tożsamości przez poprzedniego właściciela konia bez wskazania nowo nabywcy należy w księdze ewidencyj w rubryce „Uwaga“ umieścić ołówkiem wzmiankę o sprzedaży konia nie ustalonej osobie przesyłając jednocześnie wraz z odpowiedniem doniesieniem dowód do Starostwa przyczem koń taki nie powinien być liczony przy sporządzaniu—rocznych wykazów statyst. stosownie do § 30 Instr. dla Urzędów gminnych o prowadzeniu ewidencji koni.

Jeżeli dochodzenie ustali osobę nowonabywcy Starostwo prześle dowód do gminy właściwej wraz z odpowiedniem wyjaśnieniem, przyczem gmina poprzedniego zaewidencjonowania konia skreśli go ostatecznie z ewidencji dopiero po otrzymaniu zawiadomienia od gminy na terenie której koń został ujawniony. W wypadku negatywnym wyników dochodzenia Starostwo wyda po upływie półrocznego terminu gminie poprzedniego zaewidencjonowania polecenie ostatecznego skreślenia konia z ewidencji, a z dowodem tożsamości postąpi w myśl obowiązujących przepisów o dowodach unieważnionych.

O ile jednak już po skreśleniu konia z ewidencji i unieważnieniu dowodu tożsamości koń zostanie ujawniony, winien on być na zasadach wyszczególnionych w § 16 Instr. dla Urzędów gminnych doprowadzony do najbliższego przeglądu.

Polecam Zwierzchnościom gminnym ściśle się stosować do powyższych wskazówek, a okólnik niniejszy przechować w księdze ewidencyjnej koni.

Starosta powiatowy: Balicki.

Nakładem Starostwa i Zarządu powiat. w Mielcu. Odpowiedzialny redaktor: Teofil Gumiński, sekr. Rady pow.
Z drukarni Maksymiljana Fiałkowskiego w Mielcu